

UZASADNIENIE

A. R. został skazany następującymi wyrokami:

I. Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 4 lat za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 207 § 1 kk i inne;

II. Sądu (...) w R. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 157 § 2 kk i inne - kara pozbawienia wolności została wykonana;

III. Sądu (...) w O. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę 4 lat pozbawienia wolności za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 197 § 1 kk i inne - kara pozbawienia wolności została wykonana;

IV. Sądu (...) w R. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę 5 lat pozbawienia wolności za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 280 § 1 kk i inne - kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

V. Sądu (...) w R. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 2 lat za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 288 § 1 kk;

VI. Sądu (...) w P. T. z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 157 § 2 kk i inne na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności - kara pozbawienia wolności nie została wykonana.

A. R. ma 32 lata, obecnie jest osadzony w A.(...) w P. a poprzednio w ZK w Ż., który to zakład nadesłał opinię o skazanym. Zachowanie skazanego na terenie jednostki penitencjarnej zostało ocenione jako zmienne, był karany dyscyplinarnie, w tym za aroganckie zachowanie wobec przełożonego oraz za pobicie współosadzonego, był też 25 razy nagradzany za właściwe zachowanie i wywiązywanie się z obowiązków. Ukończył program podstawowej psychoterapii uzależnień, jednak nie realizował wszystkich zadań zawartych w indywidualnym programie terapeutycznym. Stara się zachowywać poprawnie jednak bywało, że był roszczeniowy i arogancki. Nie były stosowane wobec niego środki przymusu bezpośredniego. Posiada wykształcenie podstawowe, nie ukończył kursu introligatorskiego na który został skierowany. Nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Wobec popełnianych przestępstw wypowiada się w tonie krytycznym.

(opinia o osadzonym -k.28v-29)

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Na początku należy podnieść, że w sprawie zaistniała możliwość orzekania zarówno na podstawie „starych jak i nowych przepisów”.

Brzmienie art. 85 kk zostało znowelizowane z dniem 1 lipca 2015 roku. Zgodnie z treścią art.85 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca: jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzona za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W art. 85 uregulowano sytuacje obejmowane pojęciem realnego zbiegu przestępstw. Zbieg taki zachodzi, gdy ten sam sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, które podlegają łącznemu rozpoznaniu. Warunkiem łącznego rozpoznania jest, aby sprawca za żadne ze zbiegających się przestępstw nie był dotąd osadzony, chociażby nieprawomocnym wyrokiem (chodzi rzecz jasna o wyrok skazujący - por. wyrok SA w Lublinie z dnia 12 listopada 1996 r., II AKa 174/96, OSA 1988, nr 1, poz. 3). Zawarty w art. 85 k.k. zwrot "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstw (uchwała SN z dnia 25 lutego 2005 r., I KZP 36/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13).

Podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym są kary wymierzone za poszczególne przestępstwa w odrębnych wyrokach. Okoliczności, które uwzględniono przy wymiarze tych kar, w tym ocena stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów i winy ich sprawcy, nie mają wpływu na wymiar kary łącznej w tym sensie, iż zostały już uwzględnione przy wymiarze poszczególnych kar (por. wyrok SN z dnia 28 listopada 1990 r., II KR 61/90, OSP 1991, z. 11, poz. 292 oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 30 września 1998 r., II AKa 181/98, KZS 1998, z. 11, poz. 32). Zatem, aby móc rozstrzygać o ewentualnej wysokości kary w wyroku łącznym i uwzględniać przesłanki natury materialnej czy osobistej skazanego, rzutujące na wymiar kary, w pierwszej kolejności musiały zaistnieć przesłanki formalne dotyczące czasu popełnienia czynów i czasu wyrokowania.

Z dniem 1 lipca 2015 roku na podstawie Ustawy z dnia 20. 02. 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. (Dz. U. Z 2015 roku nr 396) art. 85§1 kk otrzymał brzmienie -jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną.

Stosownie do treści art. 19 ust. 1 w/w ustawy przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

W niniejszej sprawie zaszła sytuacja, że wobec skazanego po 1 lipca 2015 roku wydany został wyrok SR w/m z dnia 27 września 2018 roku tj. wyrok ze sprawy o sygn. akt VIIK733/17.

Co za tym idzie zaistniała możliwość stosownie do treści art. 4§ 1 kk zastosowania „nowych lub starych” przepisów dotyczących orzekania w przedmiocie kary łącznej w zależności od tego, które są względniejsze.

W tym zakresie sąd musiał rozważyć, które połączenie kar jest dla skazanego korzystniejsze. W przypadku „starych” przepisów zastosowanie miałyby reguły realnego zbiegu przestępstw, w przypadku „nowych” zaś kwestie tego czy kara została już wykonana. Tylko bowiem kary nie wykonane mogły podlegać połączeniu.

Z analizy zebranych dokumentów wynika, iż korzystniejszym dla skazanego jest łącznie kar wg stanu prawnego obowiązującego po 1 lipca 2015 roku.

W sytuacji łączenia „po nowemu” Sąd mógł rozważać połączenie kar, które podlegają wykonaniu, a więc tylko ze spraw opisanych w punktach od IV i VI. Wobec skazanego są wykonywane 2 kary i dlatego korzystnym było ich połączenie.

Generalnie przy orzekaniu kary łącznej mogły mieć zastosowanie różne systemy: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa; system absorpcji (pochlania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną; system redukcji, w którym karę wynikającą z sumy kar jednostkowych obniża się (redukuje) według przyjętego kryterium (np. ustawodawczej górnej granicy danego rodzaju kary, przyjętej zasady nadzwyczajnego zaostrzenia), wreszcie system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostrzeniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Mając na uwadze to, że skazany był już wielokrotnie karany i nie zmienił swojego zachowania, w dalszym ciągu dopuszczał się przestępstw o znacznej społecznej szkodliwości to brak było podstaw do zastosowania wobec niego zasady pełnej absorpcji. Byłaby to dla niego nagroda. Nie został zmobilizowany skutecznie do radykalnej zmiany swojego zachowania, które szczegółowo jest opisane w opinii znajdującej się w aktach sprawy. Nadto pomimo, że poprzednio były wobec niego wymierzone kary z warunkowym ich zawieszeniem skazany dopuścił się kolejnego czynu i w ten sposób doszło do jego osadzenia.

Mając na uwadze to, że obecnie w zakładzie karnym zachowuje się w miarę regulaminowo, ale jednocześnie brak mu radykalnej poprawy należało rozważyć jak długi pobyt jest potrzeby, aby doszło do skutecznej jego resocjalizacji.

W ocenie Sądu kara łączna 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności jest tu adekwatna i sprawiedliwa.

Sąd określił kiedy kara łączna rozpoczęła swój bieg.

Sąd zwolnił skazanego z kosztów sądowych i od opłaty, uznając, iż skazany nie pracując w zakładzie karnym nie osiąga dochodów.